

Népfőiskolai HÍRMONDÓ

A KÖZHASZNÚ MAGYARY ZOLTÁN NÉPFŐISKOLAI TÁRSASÁG IDŐKÖZI TÁJÉKOZTATÓJA
TATA, 2013. MÁRCIUS

REVICZKY- EMLÉKKONFERENCIA TATÁN

A Magary Zoltán Népfőiskolai Társaság által szervezett Reviczky Istvánra emlékező tanácskozás arra vállalkozott, hogy bemutassa személyét, tevékenységét és a kort, amelyben működött. Az előkészítés során – Kálmán Attilával egyeztetve és segítségét kérve – terveztük meg a konferencia programját. Ekkor fogalmazódott meg a kiállításra vonatkozó elképzelés, az emléktábla avatás és a sír rendbetétele, felújítása.

A konferencia délelőttjén került sor Reviczky István sírjának koszorúzására az Almási úti temetőben 11 órakor (előzőleg a Városgazda Kht. gondosan felújította a síremléket). Igazi családi eseménnyé vált a program, mivel az unokák, dédunokák és ükunokák is képviseltették magukat a népfőiskola elnöksége és tagjai mellett.

A konferenciára a polgármesteri hivatal dísztermében került sor, ahol a teremben Reviczky István nagyméretű arcképe fogadta a nagyszámú közönséget, majd a népfőiskola elnöke köszöntötte és mutatta be a konferencia közreműködőit. Kálmán Attila – aki maga is rokoni kapcsolatot ápol Reviczkyékkel – ismertette az alispán családtörténetét, és szakmai-emberi működését, jellemzőit.

Folytatás a 2. oldalon

EGYÜTT KÖNNYEBB

Együttműködési megállapodást kötött a Nemzeti Községi Egyetem és a Magary Zoltán Népfőiskolai Társaság. A megállapodás jelentőségéről és a részletekről Cserny Ákost, az NKE Közigazgatás-tudományi Karának dékánját és Keresztesi Józsefet, a Népfőiskolai Társaság elnökét kérdeztük.

Forrás: Községi Egyetem, Közigazgatási Magazin II. évf. 2.szám

Folytatás a 3. oldalon

NYOMOT HAGYNI

Református Parókia-avatás
2000. november 4.

Uram,
aki embert nevel, aki fát ültet,
aki templomot, parókiát épít,
az nem megy el nyom nélkül
ebből a földi életből.
jó annak, aki embert növel, aki fát növel,
aki templomot, parókiát növel,
mert marad utána fény.
Uram, áldd meg ezt a közösséget,
áldd meg a mi falunkat,
áldd meg a parókiaépítők
barátokkal és támogatókkal kibővült
csapatát,
áldd meg az ő kezük munkáját.
Te tudod, Uram,
hogyan mi a mi szívünk
legtitkosabb, legnagyobb vágya,
mit szeretnénk
ezzel a rendbe hozott parókiával is:
hívó utódokat szeretnénk.
Hívó jövendőt szeretnénk.
Segíts nekünk, Uram,
hittel teli jövendőt építeni.
Ámen.

*Forrás: Gyatra hitem érlelődik
Döbrentey Ildikóval beszélget Herbert Dóra,
Kairosz Kiadó, 2013*

REVICZKY ISTVÁN

(1887. május 6. - Tata, 1962. november 20.)

*- részlet a konferencián elhangzott előadásból –
(Folytatás az 1. oldalról)*

Minden megemlékezés két személyt, illetve közösséget minősít. Azt is, akiről megemlékezünk és azokat is, akik megemlékeznek. Kit, milyen életpályát tartanak értéknek, megemlékezésre méltónak.

Az őseit senki sem választhatja meg magának, de vállalnunk kell őket. Nem csupán a génjeiket, hanem az életükből ránk vetődő fényt és árnyékot is.

Reviczky István alispán 125 évvel ezelőtt, 1887. május 6-án született Perjámoson, az egykori Haulikfalván, Torontál vármegyében, a Szeged-Arad-Temesvár háromszög közepén. 36 oldalas önéletrajzában szívesen emlékezik gyermekkorára. A budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen 1909-ben tette le az államtudományi államvizsgát. Ez év októberében Kálmán Rudolf főispán kinevezte őt Tata székhellyel közigazgatási gyakornokká. 1911 októberétől a gesztesi járás akkori központjába, Nagyigmándra került. 1921 októberétől Nagyigmádon szolgabíró, 1923 májusától főszolgabíró, azaz a gesztesi járás első embere lett.

Megvesztegethetlensége, mindig igazságos eljárása, szociális kérdésekben való érzékenysége, közvetlensége kezdettől nagy tekintélyt és köztiszteletet biztosított számára.

1930-ban ő helyeztette át a gesztesi járás központját Nagyigmándról Komáromba, amely ugyan a járás szélső települése volt, de a közigazgatás irányítására jobb feltételeket biztosított.

1933 nyarán került, mint főszolgabíró a tatai járás élére. Kétségtelenül városunk újkori történelmének egyik virágkorában, 1933 és 1944 között a legtöbb előrelépés dr. Magyary Zoltánnak és munkatársainak érdeme, de a megvalósításuk –legalábbis ilyen hatékonyan– nem lett volna lehetséges Reviczky István nélkül, aki 1933-tól 38 végéig, mint a tatai járás főszolgabírója, 1939 elejétől pedig 1944 februárjáig, mint Komárom vármegye alispánja mindenben értően, erős kézzel és hatékonyan támogatta a törekvéseiket.

Csak néhány jelentősebb tevékenység: Tata és Tóváros egyesítése, a Tatai Népfőiskola, az Új út, a mezőgazdasági középiskola és kollégium (ma Jávorka) építése, közigazgatási mintajáras, termékbemutatók, állatvásárok, kísérleti gazdaságok, idegenforgalmi hivatal (R.I. volt a megszervezője és első elnöke Tata Idegenforgalmi Hivatalának és számos más kezdeményezésnek). Dr. Magyary Zoltán és Reviczky István kölcsönösen nagyra becsülte egymást. Magyary Zoltán így ír Reviczkyről a csupán 22 oldalas, mégis sokszor idézett *Mi lesz Tatatóvárosból?* című

kiadványában: „Mind e feladatok megoldásának fontos előfeltétele a város részletes felmérése és térképezése. Örvendetes, hogy Reviczky István főszolgabíró úr kezdeményezésére a község ezeknek a munkáknak az elvégzésére a fedezetet biztosítja. Reviczky István pedig így fogalmaz önéletrajzában: „Magyary óriási tempót diktáló, kiváló felkészültségű ember volt, aki fél Budapestet megmozgatta Tata érdekében.”

A belügyminiszter 1938. december 16-án nevezte ki Reviczky Istvánt Komárom vármegye alispánjának. Reviczky István alispán úr első intézkedése volt a megyeháza felújítása, korszerűsítése, berendezése. Legjelentősebb munkájában, a Komárom Vármegyei Közjóléti és Gazdasági Szövetkezet megszervezésében ismét dr. Magyary Zoltán és az általa vezetett Közigazgatás-tudományi Intézet gárdája (dr. Kiss István, dr. Szaniszló József...) volt a társa.

A szövetkezet keretében több ezer – súlyos anyagi gondokkal küszködő – család jutott munkához és biztos megélhetéshez. A példaértékű szervezetségről, rendről, körültekintő gondoskodásról hű képet ad a „Komárom vármegye évkönyve 1941.” és a „Szociális vármegye” című kiadvány.

1945 júniusában a megye többi egykori vezetőjével együtt ő is internálásra került.

A Győri Népbíróság szabadlábra helyezte 1946 szeptemberében. Attól kezdve Tatán élt.

50 éve, 1962. november 20-án hunyt el a tatai kórházban. Sírja Tatán az Almási - úti temetőben található, amely az évfordulóra felújításra került a város támogatásával.

dr. Kálmán Attila*a népfőiskola alapító- és tiszteletbeli tagja*

dr. Kálmán Attila, Miklóssy Endre, Michl József, Popovics György, dr. Horváth Attila, Keresztesi József

EGYÜTT KÖNNYEBB

Forrás: Közszolgálat,

Közigazgatási Magazin II.évf. 2.szám

(Folytatás az 1. oldalról)

Együttműködési megállapodást kötött a Nemzeti Közszolgálati Egyetem és a Magyary Zoltán Népfőiskolai Társaság. A megállapodás jelentőségéről és a részletekről Dr. Cserny Ákost, az NKE Közigazgatás-tudományi Karának dékánját és Keresztesi Józsefet, a Népfőiskolai Társaság elnökét kérdeztük.

A Magyary Zoltán Népfőiskolai Társaság és a Corvinus Egyetem között korábban is volt együttműködési megállapodás: „A megállapodást tavaly decemberben az új keretek között megújítottuk és kibővítettük. Ennek értelmében a társaság vállalta, hogy évente egy hallgatónknak ösztöndíjat biztosít, egyúttal a Magyary Szakkollégium tagjainak egyfajta bázishely lesz Komárom-Esztergom megye. A fentiek mellett megállapodtunk abban is, hogy közösen szervezzük évente a Magyary Zoltán- konferenciát. A Magyary Zoltán Népfőiskolai Társaság régóta működő, Magyary szellemiségét méltó módon ápoló és őrző intézmény, amellyel érdemes együttműködni”- mondta lapunknak Cserny Ákos, az NKE Közigazgatás-tudományi Karának dékánja. A felek megállapodtak abban, hogy a Magyary Zoltán születésnapjához és munkásságához kapcsolódó közös szakmai konferenciák és tanácskozások témáit az új tudományos eredmények bemutatása mellett az aktuális gyakorlati feladatokhoz kapcsolódó elméleti problémák adják majd évről évre.

Megkerestük Keresztesi Józsefet, a Magyary Zoltán szellemiségének őrzését felvállaló szervezet elnökét is, hogy megkérdezzük eddigi tevékenységükről és arról, milyen jelentősége van számukra a megállapodásnak. „A társaság 1995-ben alakult meg Tatán 22, részben közigazgatási, részben közművelődési tapasztalattal rendelkező alapító egyetértésével. Alapszabályunk is e kétszakterületen való tevékenység érdekében fogalmazott meg célokat, ehhez kapcsolódóan elsősorban Magyary emlékének ápolását és szélesebb körű elfogadtatását tartottuk fontosnak. Tevékenységünk eredményeként került emléktábla Magyary szülőháza és emlékhely készült Héregben, Magyary Zoltán és felesége tragikus

halálának helyszínén is. Évente megemlékezést szervezünk Tatán, amely ma már 11 éves hagyománnyá vált, ebből lett a Magyary-konferenciák sorozata. Népfőiskolai programjainkban is fontosnak tartottuk a közigazgatáshoz, az önkormányzati munkához kapcsolódó képzési programokat. Első programunk ezért az önkormányzati képviselők képzését célozta, amelyet nagy érdeklődés kísért 1996-ban.

Dr. Cserny Ákos dékán látogatása a népfőiskolán

A következő évben sikerült először megszervezni a cigány kisebbségi önkormányzati képviselők bentlakásos képzését, amelyet később több hasonló is követett. 1998-ban kezdeményeztük az első Országos Szociális Foglalkoztatási Konferencia megszervezését, amelyet az aktuális feladatok mellett Magyaryék »Szociális Vármegye« - programjára hívta fel a figyelmet. Ez irányú tevékenységünket a Közigazgatás-tudományi Kar Tanácsa Magyary Zoltán –emlékéremmel ismerte el 2008-ban, amelyre nagyon büszkék vagyunk. A szakmai képzések mellett a közérdekű témákat is napirendre tűztük, és számos területen – néhány esetben már évtizedes hagyománnyal – szervezünk programokat: ezek közé tartozik a történelmi, egészségügyi és vallástörténeti sorozatunk is. Ezeket rendszeresen bővítjük és más témakörökkel is megújítjuk. Szerveztünk számítógép-kezelői képzéseket is, és az utóbbi években a nyelvtanfolyamaink iránt is van érdeklődés.” – mutatta be Keresztesi József a szervezet működését. „A megállapodás megújítása számunkra azt jelenti, hogy az új szervezeti keretek között is folytatódik az együttműködés, és azt reméljük, hogy ez nemcsak egyszerűen folytatást jelent, hanem a kapcsolat további kiszélesítését és gazdagodását is hozza. A megállapodás aláírója, Prof. Dr. Patyi András rektor úr véleménye, amely szerint egyetért és

támogatja a Magyar-konferenciák országos szintűvé fejlesztését, nagyon fontos számunkra. Ezeket a jövőben közösen szervezzük. Azt is nagy eredményként könyvelhetjük el, hogy az egyetem kiadója vállalta A Közigazgatás és az emberek című Magyar-Kiss-kötet nagyobb példányszámú megjelentetését, amelyet a KIM vezetése is támogatott. A népfőiskola elnöksége nagyra értékeli az egyetem közreműködését, ami a további szakmai együttműködés során Tatát és az újra megjelenő járását, sőt lehetőség szerint az egész megyét újra a közigazgatás » minta területévé « avathatja” – foglalta össze a megállapodás jelentőségét a Magyar Zoltán Népfőiskolai Társaság elnöke.

Szöveg: **Órfi József**

A MAGYAR KULTÚRA NAPJÁRÓL

A Tatai Magyar Zoltán Népfőiskola a Képzőművészeti sorozat nyitó napján 2013. január 22-én megemlékezett a Magyar Kultúra Napjáról is. A Himnuszt közösen elénekelve adóztunk Kölcsey Ferenc előtt. Keresztesi József elmondta az egész költeményt.

Dr. Lakatos János, belgyógyász szakorvos- csellista, és zongora kísérője Dr. Kolbe Ilona gyönyörű zenével színesítették az ünnepet, melyet a tatai tv stáb is megörökített.

Dr. Lakatos János és Dr. Kolbe Ilona, aki zongorán kísérte

Köszönet a Tatai Református Gimnáziumnak, hogy helyet ad a rendezvényeinknek, mivel a városban nincs önálló előadóterme a Népfőiskolának, pedig szükség lenne rá. A színvonalas előadásokat egyre többen szeretik hallgatni, és közösségteremtő ereje is van.

Schweiger Antal alkotásairól és munkásságáról izelítőt kaptunk P.Tóth Enikő művészettörténésztől. Kövesdi Mónika történeti kutatásairól élvezetes előadást hallhattunk, akinek „népművelő” tevékenységét nagyra értékelem és csodálom lelkesedését, nagy tudását.

Jó ebben a városban élni, mert vannak, akik felhívják a figyelmet a múlt értékeire, kinceseire, melyeket őrizhetünk, védhetünk.

Aki teheti, éljen a lehetőséggel és vegyen részt a képzőművészeti előadássorozaton, mert szellemi gazdagodást kínál.

Sziklai Tiborné
elnökségi tag

A képzőművészeti sorozat jelenleg is tart, érdemes bekapcsolódni mindazoknak, akit érdekel a város múltja és értékes hagyományai. (Szerk. megjegyzés)

RÉSZT VETTÜNK A VISEGRÁDI ARCHAEOLOGIA NAPOK ÉS ARCHEXPO RENDEZVÉNYEIN

A Magyar Nemzeti Múzeum Mátyás Király Múzeumának online folyóirata 2012. október 26-27-28-án Archaeologia Napokat, és ennek keretében ArchExpót, régészeti, műemlékvédelmi szakmai vásárt rendezett. A szakemberek, szolgáltatók és megrendelők egymásra találását és ezáltal a magasabb színvonalú turisztikai beruházások megvalósítását kívánják támogatni a Magyar Nemzeti Múzeum régészettel és műemlékvédelemmel foglalkozó filiai azzal is, hogy fórumot rendeznek minden olyan szervezet számára, amely akár megrendelőként, akár vállalkozóként érdekelt a hazai műemlékvédelem, muzeológia és örökségi turizmus területén. A rendezvényen az egyik népfőiskolai előadónk, Buzás Gergely is részt vett, fő szervezője a fórumnak. A népfőiskola képviselőjében Keresztesi József, Fejér Mária és Farkas Endre elnökségi tag volt jelen.

SZENVEDELMESES GONDOLATOK VÁLSÁG IDEJÉN

Természetes Életmód Alapítvány – Agostyán

Egy valamire való válság nincs meg komoly világvége nélkül, de 2012. december 21-én az élménytársadalom ismét fellélegezhetett. Ezt a világvégét is megúsztuk! Az alapvilágvégét persze nem, az ugyanis már korábban elkezdődött, de nem mondta be egyik média sem, így nem hivatalos, nem feltűnő. Életünk részévé vált. A dráma több feldolgozásban, viszonylag lassan pereg le, kellően tragikomikus és végtelenül unalmas, leporolt ösbemutatókkal az Élet Színpadán. „Őnöknek kell a megoldást keresni!” Mondta nem is olyan régen a nagy drámaíró (B. B.), vagy ő is csak lefordította egy nagy ismeretlen Úr korábbi üzenetét? A megoldást illetően nem vagyunk könnyű helyzetben. Különösen nem egy eufórikus szerelmi válság idején. (A kolerából könnyebben ki lehetett jönni.) A válság nem új jelenség, az emberiséggel majdnem egyidős. Azóta van, amióta csináljuk. És csináljuk, és megátalkodott módon ragaszkodunk hozzá, mint a rossz beteg a betegségéhez. Amióta az eszünket tudjuk (!) állandó politikai, gazdasági, szociális, egészségi és morális válságban vagyunk, hogy csak a legfontosabb válság-típusokat említsem. Ezek folyamányaként létezik (lelki) vakság, (minőségi)éhezés, (szellemi)hajléktalanság, (szivacsos-PC) agysorvadás, (hitbéli) immunhiányos szindróma, (szakrális, tehát aranyborjú típusú) devizahiteles csődhelyzet és még számos másféle más-állapot. Ekkora válságban és ennyi meghatározó inger között, ami csak gerjeszti az entrópiát (meg a klímaváltozást), nem csoda, hogy egyre jobban sodródunk. Pláne, ha ezt még az erre szakosodott intézmények is gerjesztik. De ha ebben van az üzlet meg a GDP, akkor ez a dolgok rendje mostanság. A lényeg, hogy kellően le legyünk foglalva a válsággal, mert akkor ezt lehet kezelni. És ha nem lenne válság, mi lenne a válságkezelőkkel?! Még elgondolni is borzasztó.

Ha a természettel (a teremtett világgal), meg a saját természetünkkel (istenképünkkel) lennénk elfoglalva, többre jutnánk ugyan, de akkor mitől működne a folyamatos természeti-társadalmi békeharc a fenntartható fejlődésért és efféle fontos eszmékért vagy rögeszmékért, haszservebben akarom kifejezni magam. (Vö. A halál 50 órája c. kultfilm fő mondanivalójával, az újabb háborúkat illetően.) Nem csoda, hogy ilyen körülmények között a helyes felismerés (aha-élmény) helyett agy-fast (agymenést) kap az ember. Ilyenkor, ha nincs komposzt wc-je, alomszéke, száraz toalettje, stb.

nem megoldja, csak globálisan szétkeni a problémát... De ne aggódjunk! Az ilyen mintát érték nélkül úgysem hordozza sokáig a hátán az anyaföld. Ennyit most a válságról.

Ötletekkel, módszerekkel, jó tanácsokkal, gyakorlati példákkal, hasznos könyvekkel, sámán dobbal, visszacsapó íjjal, csillagos bicskával, NAV-mentes házipálinkával, varázs- és gyógyfüvekkel, alakor vetőmaggal, gyümölcsész-gyümölcsfa csemetékkel, borzderes tehénnel, bor-decens önkéntesekkel permakultúráltan már bőven elláttuk egymást. Ebben a buzgóságunkban továbbra se lankadjunk, mert attól tartok, egyelőre csak magunkra számíthatunk. (Szoktam újságot olvasni, rádiót hallgatni, ritkán TV-t nézni és néha utazni is.) Attól ne tartsunk, hogy az országot el fogják lepni az élőfalvak, mert azoknak a legfontosabb eleméből van a legnagyobb hiány. A tájban élő emberből. Nagy a sopánkodás, meg a futkosás és a jó szándékú keresgélés, de a hozott anyag sajnos nem elég szerves. Mindig nagy szeretettel, őszinte kíváncsisággal és gyermeki lelkesedéssel fogadom a hozzám érkezőket. A legtöbbjük mintha ugyanott hallotta vagy olvasta volna a beugró kérdéssort:

- Van-e két hektár termőföld, lehetőleg patakkal, fákkal, villanyvételi lehetőséggel, közút közelben?
- Van-e összeszokott közösség, sokféle, vidám, hasznos és valamilyen rendszerességgel gyakorolt szokásokkal?
- A gyermeknek óvoda, iskola, orvos, tehetséggyonozó intézmény ne legyen messze.

- És valami pénzkereseti lehetőség is kell.

Pénz az elképzelésekhez a legkevesebb, de mindenféle ötlettel és hasznos munkával pótolható. Például: honlap készítés, projektvezetés, gyöngyfüzés, gyerek felügyelet, vagy bármilyen segédmunka. Nagyon ritkán kertészeti, erdészeti, állattenyésztési, gyógyászati vagy építési, kézműves esetleg gépészeti tapasztalat.

A jelentkezőknek javaslom, előbb vessék meg az 1/1-es lábukat valahol a közelben. Ha már nincs két hektár, mert azt előttük megvette a holland, belga, német, kínai betelepülő vagy a honi telek spekuláns, akkor kisebbet. A legnagyobb segítség, amit kaphat az elszánt életmódváltó az, hogy 20 éves tapasztalattal le tudjuk vezényelni az életmódváltását A-tól Z-ig. Itt lehet spórolni igazán! (Boldog új lakóink már tudják.) Aztán amikor följánlom a közbirtokosság és a régi rend szerinti munkamegosztás, vagy az új rend szerinti együttműködés lehetőségeit, falat látok meg borsót vagy borjút meg újkaput. 2014. után már ezeket sem. (Marad a tájboksz meg a parasztvellenesz.) Rengeteg dolgot újra kell gondolnunk, leginkább újra kell tanulnunk.

De hol, kitől, mikor és meddig? Apropó! Van egy új idegidőnk, az elszabott jövőidő. Így például: *holnap tanulni akartam*.

Nem lennének igazságos, ha először nem magamnak tenném fel a kérdést. Mennyi dolgot, szokást, igényt kellene az agostyáni, minden égi-földi jóval bírót 20 hektáros vízgyűjtő-ékszerdoboz határán kívül hagyni, hogy természetes szükségleteimnek elegendő, de még derűs és méltányos életvitelt tudjak élni. Amíg ez méltósággal és jókedvemből tehető, nem pedig kényszerűségből.

Szoktukegymástépítő (szállásgerendás) megjegyzésekkel segíteni, tegyük ezt ezen túl is, de az nagyon nem méltányos, ha úgy méricskéljük a másik ökológiai lábnyomát, hogy közben a saját csizmánk szorít. Csak nem mutatjuk, mert nem látszik. Hát, ehhez a Prokrusztész-programhoz kívánok először magamnak, aztán minden jó társamnak sok erőt, erős hitet, jó gondolatokat és jó fáról jó gyümölcsöt. Mert előbb-utóbb minden jóra való ember gyümölcsész lesz. Ott áll az Isten kertjében és mást nem tehet. (Esetleg almabort inhalál.)

A testi-lelki erőgyűjtéshez szeretnék egy történetet közreadni Bosco Szent János (1815-1888) életéből. Róla azt kell tudni, hogy olaszországi pap volt, aki a hátrányos helyzetű fiataloknak szentelte életét. (Válság akkor is volt bőven.) Katolikus szerzetesrendet alapított és szaléziáknak nevezte el őket. Még nem volt hivatalosan feltalálva a környezeti nevelés, de az ún. megelőző módszere, amely az értelem, a vallás és a szeretetreméltóság pilléreire nyugszik, világszabadalom lett. 1913 óta Magyarországon is működik a rend. Járó-földnyire Agostyántól, Péli-földszentkeresztben található a központi rendház, kegytemplom és a lelki gyakorlatos zárandokház, az egyik jeles Mária búcsújáró hely közelében, a Via Margaritarum (magyar El Camino) útvonalára fölfűzve.

De vissza Don Boscohoz és a világvégéhez! Világvége jóslatokkal tele van az emberiség története, így a rendalapító szent idejéhez is kötődik ilyen bejelentés. Ezidőtájt a rendházban, pihenőidőben arról elmélkedtek a szerzetesek: ha biztosan tudott módon, már csak egy órájuk lenne a világvégéhez, ki mit csinálna ez alatt az idő alatt? Don Bosco, aki nagyon szeretett játszani és egészséges humorérzékkel is bírt, éppen biliárdozott, közben érdeklődéssel hallgatta társait. Az egyik fiatal szerzetes így szólt:

- Én azonnal rohannék a templomba, leborulnék az Oltáriszentség elé és könyörögve bánám a bűneimet. Egy másik azt mondta:

- Én megkeresném azokat, akiket megbántottam és kiengesztelném őket, mert a végítélet napján csak szeretetben állhatunk az Úristen elé.

Számos hasonló megoldás után a rendfőnökhöz fordultak:

- Már csak te maradtál atyánk, te mit tennél, ha eljönne a világvége?

Don Bosco egy pillanatra letette a dákót, felnézett társaira és így szólt:

- Én játszánék tovább.

No, hogy valami fontos bölcsességgel zárjam az írást, ki mástól, mint Bosco Szent Jánostól szeretnék idézni egy ide kívánczót. „*A legeredményesebb tanítás az, ha azt tesszük, amit tanítunk.*”

Ezek után nincs jobb ötletem: Játszanunk kell tovább!

Agostyán, 2013. január 18.

Czumpf Attila
elnökségi tag

Czumpf Attila bemutatja „birodalmát”

JÓ LENNE AZ ALÁBBIAK SZERINT ÉLNI

A legszebb nap: a mai

A legnagyobb akadály: a félelem

A legkönnyebb: tévedni

Minden rossz gyökere: az önzés és egoizmus

A legszebb szórakozás: a MUNKA

A legveszedelmesebb betegség: a bátorság hiánya

A legjobb tanítók: a gyerekek

A legveszedelmesebb hiba: a rossz kedély állapot

A legközönségesebb érzés: a bosszú és a gyűlölet

A legszebb ajándék: a megértés és együttérzés

A nélkülözhetetlen: az OTTHON, a valahova tartozás

A legjobb érzés: a belső béke

A legjobb megoldás: az optimizmus

A legnagyobb erő a világon: a hit

A legfontosabb emberek: a szülők

A legszebb a világon: a SZERETET.

Tuboly Sándorné (Éva) gyűjtéséből

KÜLÖNLEGES KARÁCSONYI „ANGOLÓRA”

Hagyományainkhoz híven, idén sem a tanteremben, hanem otthonomban tartottuk meg 2012 utolsó angol óráját, ami egyben a karácsonyi alkalmunk is volt.

A középhaladó csoporttal már korábban megbeszéltük a karácsonyi szokásokat, de azért az általános dolgokat az előző órán átismételtük egy angol ismerősöm segítségével, valamint megnéztünk angolul egy videót a Christmas cracker készítéséről, ami külsőleg egy nagy szaloncukorhoz hasonlít, de valójában inkább egy kis meglepetés a karácsonyi vacsoránál.

A jó hangulat idén sem maradt el. Amikor mindenki megérkezett, letette az asztalra a saját maga készített Christmas cracker-jét, amiben egy vicc(angolul), valami kis játék vagy édesség, valamint egy papír korona volt. Tavaly hagyományos angol Christmas puddingot (gyümölcskenyér-féleség), idén amerikai csokidarabos sütitket (chocolate chip cookies) készítettem, amit angol tea mellett fogyasztottunk el, miközben beszélgettünk. Ketten „húztak” meg, azaz bontottak fel egy Christmas crackert, amiből aztán az egyedi papírkoronák felkerültek a fejekre, a vicceket pedig felolvastuk. Igazán egyediek lettek, büszke voltam a diákjaimra.

A régi tradicionális karácsonyi énekek helyett egy kissé modernebb, de a hagyományokról szóló romantikus dalt hallgattunk meg (Justin Biebertől a Mistletoe-t), aminek a szövegét kiegészítettük, majd beszélgettünk a címben szereplő fagyöngyről, és az ahhoz tartozó szokásokról.

Végül egy ünnepélyesebb rész következett: egyik kedvenc íróim novelláját, Oscar Wilde-tól: Az Önző óriás-t hallgattuk meg cd-ről, egy angol úriember

remek előadásában. Ez az írás mellett, hogy rendkívül lírai hangzású, csodálatos mese az önzetlenségről, a szeretetről és arról, hogy a legnagyobb kincsek a világon: a gyermekek.

Ugyan nem volt fagyöngy az ajtófélfára akasztva, mégis meghatódva vettünk búcsút kis időre egymástól azzal, hogy 2013-ban ismét találkozunk.

Németh Kiara Csilla
nyelvtanár

MOCSI ÁDÁM LETT A MAGYAR NEMZETI VIDÉKI HÁLÓZAT MEGYEI REFERENSE

Komárom - Esztergom megyében (is) megkezdte munkáját a Magyar Nemzeti Vidéki Hálózat megyei referense. A referensek fő feladata a Magyar Nemzeti Vidéki Hálózat (MNVH) megyei szintű képviselője. Ennek részeként információs pontot működtetnek, Integrált Községi és Szolgáltató Terekben bemutatják a Hálózat aktuális havi tevékenységét, illetve megyei sajtókapcsolatok ápolásával elősegítik annak nyilvánosságát. Kapcsolatot tartanak a hálózati tagokkal, és aktívan hozzájárulnak a tagság bővüléséhez. Támogatják a vidékfejlesztési tervezést, különös tekintettel a 2014–2020-as európai uniós költségvetési időszakra vonatkozólag, és elősegítik a rendezvényeken való részvételt a vidékfejlesztés szereplői számára.

Komárom-Esztergom megyében Mocsi Ádám (Természetvédelmi mérnök; Zöld Sziget Kör Természetvizsgáló Közhasznú Egyesület elnökségi tagja) a képviselő.

Minden vidéken élő, és vidékfejlesztésben érintett személyt, szervezetet, intézményt, önkormányzatot biztat a hálózathoz való (ingyenes) csatlakozásra!

„Együttműködés-építést kívánok végrehajtani, ami által a különböző szférák és szervezetek megismerhetik egymást. Így kölcsönös támogatásban és együttműködési programokban vehetnek részt a szereplők. A térségen belüli kohézió így erősödhet és a szinergikus hatás növekedhet.”

További információ kérhető Mocsi Ádámtól, Tata, Erzsébet tér 13. alatt a - *Vidékfejlesztési Információs Pontban* - .

**A Magyar Zoltán Népfőiskolai Társaság
Közhasznúsági jelentése - 2012**

A 350/2011. (XII. 30.) kormányrendelet melléklete

1. Közhasznú szervezet azonosító adatai	
név:	Magyar Zoltán Népfőiskolai Társaság
székhely:	2898 Kocs, Komáromi u. 5.
bejegyző határozat száma:	PK 60.088/1995/4
nyilvántartási szám:	1008
képviselő neve:	Keresztesi József
2. Tárgyévben végzett alapcél szerinti és közhasznú tevékenységek bemutatása	
<p>A népfőiskola tevékenysége 2012-ben is folyamatos volt. A lehetőségek szűkítése miatt, csökkentenünk kellett programjainkat, de így is eredményes évet zárhatunk. Befejeztük az egyetemes történelmet feldolgozó sorozatunkat, és ősszel a Trianon utáni időszakot, a határon túlra került magyar kisebbségek helyzetét mutatjuk be. Összesen 15 előadást hallgathat(ott) meg a több mint 500 fős közönség.</p> <p>Az egészségügyi sorozatunk keretében szintén 15 előadás hangzik el összesen ahol az étkezési kultúra-egészséges táplálkozás került a középpontba. Programot látogatók száma meghaladja a 300 főt.</p> <p>A vallástörténeti sorozatunkban az előző tanév végén napjaink vallási jelenségeit is tárgyaltuk, ezért új témakört – a szerzetes rendeket – kezdtük feldolgozni. Ennek keretében 14 előadás hangzik el, a hallgatóság száma várhatóan itt is eléri az 500 főt.</p> <p>A Tatai Lengyel Kisebbségi Önkormányzattal együttműködve és támogatásával sikerült egy új programot is elindítani, amelynek természetesen a két nép tradicionális jó kapcsolatát mutatja be. A 10 előadásnak 300 látogatója volt.</p> <p>Szintén újdonságot jelentett, hogy Döbrey Ildikó és Levente Péter önkéntes közreműködéssel vállalta egy olyan beszélgetési sorozat vezetését, ahol a központi téma a házassági kapcsolat, a család erősítése volt a cél. A három találkozón összesen 90-en vettek részt és az előadók jelentős hatást fejtettek ki a hallgatóságra.</p> <p>A községekben Kocson, Bajon szerveztünk előadásokat, a helyi igényeknek megfelelően. Befogadtuk a városban elindult beszélgető kört, akik rendszeresen működtek. Folytatódtak nyelvtanfolyamok is, összesen öt tanfolyam indult és valósult meg. Az angol mellett sikerült német nyelvtanfolyamot is indítani.</p> <p>A nem tanfolyami jellegű programok száma meghaladta a tízet, a részt vevők száma az 450 főt. Kiemeljük a Kulturális Ö.N. keretében szervezett kapucinus rendházi látogatást, a Magyar Örökség díj átadó ünnepségeket, az egészségútirat (Baj, Szomód) és Tata testvértelepülésére – Szőgyénbe – tett látogatást.</p> <p>A Magyar konferencia (11.) mellett szerveztünk Hamary Dániel- (kiemelkedő 1848-as szereplő, majd kiváló orvos és író) és Reviczky István alispán emlékére is tanácskozást, megemlékezést, aki Magyar programjainak jeles támogatója volt. (Összes résztvevő 200 fő.)</p> <p>Az idei évben 5 (60 órás) nyelvtanfolyamot indítottunk (érdeklődés szerint) német és angol nyelvekből, a beiratkozott hallgatók száma 30 fő.</p> <p>Külön kell szólni a munkaügyi szolgáltatásokról, amit több éve ellátunk. Ezek egyike a munkaerő-piaci szolgáltatás, amit K-E megye összes munkaügyi kirendeltségén elláttuk 11 munkatárssal, ami várhatóan ebben az évben is több mint 8 000 fő – nagyrészt munkanélküli – segítségét, tanácsadását szolgálta. Ebben az évben bővült a feladat a munkatanácsadás elnyerésével, itt négy fő végez munkát – 550 főt láttak el eddig. Más területen is tevékenykedtünk, kiemeljük a helyi civil szervezetekkel való kapcsolatot és részvételünket a városi civil napok szervezésében.</p>	
3. Közhasznú tevékenységek bemutatása (tevékenységenként)	
közhasznú tevékenység megnevezése:	Ismeretterjesztés, tanfolyamok szervezése, munkaerő-piaci szolgáltatás, munkatanácsadás

közhasznú tevékenységhez kapcsolódó közzeladat, jogszabályhely:	1997. évi CLVI. Tv 26. §. c) bek.4. és 18. pontja szerint	
a közhasznú tevékenység célcsoportja:	Munkanélküliek és nyugdíjasok	
a közhasznú tevékenységből részesülők létszáma:	12 493	
a közhasznú tevékenység főbb eredményei: ismeretek növelése, sikeres elhelyezkedés, jobb közérzet.		
4. Közhasznú tevékenység érdekében felhasznált vagyon kimutatása		
Felhasznált vagyonelem megnevezése	Vagyonelem értéke*	Felhasználás célja
Tárgyi	23	Cél szerinti tevékenység, a népfőiskolai képzések szervezése
Forgó	504	
5. Cél szerinti juttatások kimutatása		
Cél szerinti juttatás megnevezése	Előző év*	Tárgyév*
Nemzeti Civil Alapprogram/NEA	709	-
Munkaügyi Központ	23 546	34650
Tata város önkormányzata	300	400
Kocs község önkormányzata	50	50
Települési önkormányzati társulás, Tatai	200	-
Magánszemélyektől	300	420
6. Vezető tisztségviselőknek nyújtott juttatás		
Tisztség	Előző év (1)*	Tárgyév (2)*
-	-	-
A. Vezető tisztségviselőknek nyújtott juttatás összesen:	-	-
7. Közhasznú jogállás megállapításához szükséges mutatók		
Alapadatok	Előző év (1)*	Tárgyév (2)*
B. Éves összes bevétel	30.804	38.902
ebből:		
C. a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996.Évi CXXVI. Törvény alapján átutalt összeg	278	205
D. közszolgáltatási bevétel	2.688	2829
E. normatív támogatás		
F. az Európai Unió strukturális alapjaiból, illetve a Kohéziós Alapból nyújtott támogatás		-
G. Korrigált bevétel [B-(C+D+E+F)]	2966	
H. Összes ráfordítás (kiadás)	29.863	42.337
I. ebből személyi jellegű ráfordítás	16.717	35.277
J. Közhasznú tevékenység ráfordításai	3.715	7052
K. Adózott eredmény		
L. A szervezet munkájában közreműködő közérdekű önkéntes tevékenységet végző személyek száma (a közérdekű önkéntes tevékenységről szóló 2005. évi LXXXVIII. törvénynek megfelelően)	5	5
Erőforrás-ellátottság mutatói		
Ectv. 32. § (4) a) [(B1+B2)/2>1.000.000,- Ft]	Igen	Nem
Ectv. 32. § (4) b) [K1+K2>0]	Igen	Nem
Ectv. 32. § (4) c) [(I1+I2-A1A2)/(H1+H2) >0,25]	Igen	Nem
Társadalmi támogatottság mutatói		
Ectv. 32. § (5) a) [(C1+C2)/(G1+G2) >0,02]	Igen	Nem
Ectv. 32. § (5) b) [(J1+J2)/(H1+H2) >0,5]	Igen	Nem
Ectv. 32. § (5) c) [(L1+L2)/2>10 fő]	Igen	Nem

* Adatok ezer forintban

VÁGYAK, REMÉNYEK A 21. SZÁZADI MAGYAROKRÓL

2. tétel

Mottó:

„ Ó, ha úgy tudnánk összefogni,
mint egymásra bízott szeretők,
mintha folyton fönn-szállva,
mintha folytonos zuhanás előtt!”

Garai Gábor: Artisták

Újra kellene gondolni a világot, hogy el tudjunk indulni az úton, egy másik úton.

Újra meg kellene találni a szavak értelmét, hitelét, azok valódi tartalmát. Megtisztítani azokat a rárakódott szennytől, mocsoktól, hogy képesek legyünk tisztán és pontosan megfogalmazni gondolatainkat, érzelmeinket, vágyainkat...

Vajon képesek vagyunk-e erre az egyszerű, mégis hatalmas fordulatra, tudunk-e tisztán, gyermeki tekintettel nézni újra a dolgokra, amelyek körülvesznek bennünket. A másik emberre, aki hasonló módon szenved a hazugságot, kétszínűséget, a nyomorba szenvedők kitaszítottágát, az újjazdagok felelőtlen nyegleségét.

Tudunk-e, képesek vagyunk-e bizalmat ébreszteni embertársainkban, és képesek vagyunk-e mi magunk is újra bízni, hinni a másik emberben. Elfogadni, hogy nem csak egyféle igazság létezik, hogy vannak másféle „igazságok”, vélemények is, mint a miénk.

Van-e, lesz-e hitünk, hogy nekifogjunk a feladatnak, nekivágunk egy olyan útnak, amelynek útjelzői (táblái) nem a termelékenység (a termelés) minden áron történő növelése felé irányítanak, nem a természet öncélú elpusztítását, kifosztását célozzák, hanem az értelmes együttélésre biztatják a polgárt.

Értelmes együttélésre a szomszédokkal, a munkatársakkal és a földgolyó másik felén élő, más bőrszínű emberrel is. Értelmes együttélésre készítetik az embert a Természettel, az élő és élettelen világgal, amely az élet forrása és testünk visszafogadója, ha lejár a földi időnk, hogy átadjuk helyünket a következő nemzedéknek.

Keresztesi József
elnök

BÚCSÚ WÉR VILMOSTÓL

Elment a szerkesztő úr! Nem tűnik fel már többet kerékpárjával a járdán, ahol gyakran találkozhattunk vele. Sajnos, vele a Harangláb is megszűnt, amely kiadvány összeforródott nevével, újságírói működésével. A betegség hírére még reménykedtünk, hogy múló probléma csak, de nem így történt. Többé már nem tudjuk küldeni a népfőiskolai havi programokat számára, hogy megjelenjenek, az utolsó határidőt lekéstük...

Köszönjük az együttműködést, a népfőiskolai programok támogatását. A jövőben kicsit nehezebb lesz programjaink ismertetése a szélesebb olvasóközönséggel, a potenciális érdeklődőkkel. Kívánjuk, hogy sikerrel folytasd vitáidat az égi szerkesztőségben!

A FELLNER JAKAB EGYESÜLET JUBILEUMA

Az elmúlt év novemberében emlékezett meg az egyesület vezetősége és tagsága megalakulásuk 20. évfordulójáról a művelődési házban. A közös élmények felelevenítése mellett megemlékeztek azon tagtársaikról is, akik már nem lehettek jelen a találkozón.

A népfőiskola elnöksége ez úton is gratulál a jeles évfordulóhoz az egyesületnek és további sikeres, eredményes működést kíván számukra!

SZENT LÁSZLÓ VAGY MÁTYÁS KIRÁLY...?

AHÍRMONDÓ szeptemberi száma – helyesen – méltatja Szent László király érdemeit, miközben Mátyásról a következőt írja: „Miért Mátyás templom a koronázó templom? Nem lehetne az Szent László templom? Mátyás nagy reneszánsz király volt, de politikai döntése súlyosan megkérdőjelezhető. Hiszen fekete seregével Bécsset ostromolva és elfoglalva voltaképpen Nyugat ellen támadt, miközben a déli kapuknál már nyomasztóan fenyegetett a török veszedelem, s a törökök többször betörték Erdélybe.”

Ötszáz év távlatából nézve: Szt. István király halála után 1301-ben kihalt az Árpád-ház. Utána Mátyás 11. királyként kerül a trónra. Az előző királyokban csak részben folyik magyar vér. Ezek között Zsigmond német-római császár, más országok mellett nekünk is királyunk. Neki sokrétű a feladata. A törökök elleni fellépése sem jár sikerrel. Végül V. László üres kincstárat, gyenge honvédelmet, anarchiát hagyott maga után, és Hunyadi Lászlót lefejeztette. A magyar korona Grazban volt III. Frigyes császárnál, aki igényt tartott a magyar trónra. A cseh és lengyel királyok sem rejtették véka alá hasonló szándékukat. Mátyást Prágában őriztették. Ezek lettek volna a nyugati szövetségeseink? (A körülmények - azóta is - úgy tűnik tartósak, csak más szereplőkkel zajlanak.)

Mátyást 1458. január 14-én 18 évesen a Duna jegén királlyá választották. Ez Rómában örömhírt, Bécsújhelyen riadalmat eredményezett. Augusztusban a magyar főurak összeesküvést szerveznek ellene. A magyar trónt felkínálják Frigyes császárnak, amit ő elfogad. Eközben a török elfoglalja Galambóc várát a délvídeken.

Mátyás közfelkelést hirdet, bandériumokat szervez, és rögvést indul a török ellen. Ekkor a velencei követ így jelent: „Ebben az országban emberemlékezet óta nem uralkodott ilyen harcias hangulat és nem létesült ilyen jelentékeny sereg, melyet részint a szeretet, részint a félelem érzése hoz össze.”

A magyar trónigényük miatt III. Frigyes, Podjebrád cseh, és Kázmér lengyel király nem csak szövetségnek, de támadnak is. Frigyes Giskrával, a cseh bandavezérral szövetségben ellenünk. Egyszóval állandó veszély fenyeget nyugatról is. Mátyás 1459. év áprilisában sereggel támad, és döntő vereséget mér Ausztriára és az összeesküvőkre. Megtöri az ellene szövetséző Ujlaki Miklós erdélyi vajdát, a cseh Giskra rablóvezért, mert a magyar szuverenitást veszélyeztetik.

A német birodalmi gyűlésen 1460-ban Mátyás igyekszik követe révén nyomást gyakorolni a német fejedelmek keresztül Frigyesre a béke érdekében, de ez nem sikerül. Podjebrád a bajor Lajos fejedelemmel szövetségbe lép ellene. A nyugat nem csupán karba tett kézzel figyel a török előrenyomulását délen, de támadásai, intrikái elveszik azt az erőt a magyaroktól, mely csak töredéke az oszmán birodaloménak. Felvidéki lázongások ellen 1460 novemberében hadjáratot indít Mátyás, melyet két hét alatt lever. Podjebrád szövetséges intrikákkal akarja Mátyást lehetetlenné tenni. Mátyás továbbra is szövetséget keres Frigyesel, mely ismét eredménytelen. Eközben a törökkel is hadakozik. Megveri a törököt a délvídeken. Bosznia elismeri a magyar korona fennhatóságát. Márciusban előnyös békeszerződést köt Frigyes császárral. Visszavásárolja 80.000 forintért a szentkoronát, de a császár halogatja a szerződés aláírását, és további intrikákkal igyekszik gátolni Mátyást, aki Dél felé fordul.

Az 1463. esztendő nyarán a magyar seregek Szerémségben, és Temesvár vidékén megverik a törököt. A Szávánál Mátyás megsemmisíti Ali basa seregét, kiszabadítva 15.000 keresztény hadifoglyot, miközben Bosznia török kézre kerül.

Létrejön a magyar-velencei szövetség a török ellen. Novemberben a Száván túli területet Mátyás tisztítja meg a töröktől. Bosznia és az Al-Duna vidéke maradt vissza. Kénytelen a háborút félbeszakítani, mivel a Felvidéken az ország függetlensége továbbra is veszélyben forog. „Kényszerítve, a hitetlenek ellen irányított fegyveremet, szívem fájdalmára, a hűtlen hívők ellen kell használnom, és az országomra támadókra kell támadnom: ezt senki sem vegye rossznéven.” - írta levelében a pápának.

Budán 1464 márciusában koronázzák királlyá. A háborúhoz szükséges bevétel érdekében átalakítja az adórendszert. Úgy becsüli, hogy Európa uralkodóival együttműködve, legalább 300.000 forintra és katonáik segítségére is szüksége lenne a török ellen. Azoknak - dinasztikus érdekeik miatt - országunkra fáj a foguk. Vesztünket várva, nem törődve a törökkel, karba tett kézzel nézik küzdelmeinket (1465).

Az 1466-os nürnbergi birodalmi gyűléstől a magyar haderő mellé 20.000 németet kér Mátyás a török ellen. A cseh király élezi a magyar-cseh ellentéteket: oda és visszaverik egymást seregeink. Frigyes katonai segítséget kér Podjebrád ellen, míg a moldáviai vajda behódol Mátyásnak. Frigyes 1467 februárjában a kapott katonai segítséget árulással viszonzozza. Az 1468-as lázadásokat Mátyás leveri. A pápa Podjebrádot megfosztja koronájától. Létrejön egy magyar-cseh

szövetség, majd a katolikus rendek Mátyást márciusban cseh királlyá választják. Váradon a török hosszabb fegyverszünetet kér Mátyástól, Mátyás felszabadítja Ausztriát, átvonul Morvaországon. Csehországban törbe csalják, elvágják útját, mire békeajánlatot tesz Podjebrádnak. Mátyás 1470 februárjában békülni akar Bécsben Ferdinánddal, de ő csak hitegeti.

A kenyérmezői csatában – 1478.10.13. – szinte megsemmisítő vereséget mérnek a magyarok a törökre. A veszteségük közel 30.000 fő. Mátyás 1480-ban Stajer és Karintiai területről űzi el őket. Otrontónál Magyar Balázs – egy vízbázis elfoglalása után – 20.000 fős török sereget győz le. Míg 1483-ban Geréb Mátyás horvát bán német-római területről űzi el két alkalommal a törököt, és előnyös fegyverszünetet köt. Temesváron 1484-ben Kinizsi Pál győz ellenük. Mátyás délen a magyarokat, nyugat és északra pedig zömmel a cseh, lengyel zsebrákokkal megtűzdelt sereget küldi harcra, kikapcsolva őket a lázadásokból. Erejéhez mérten védekező harcai sikeresek.

A történelmi sorozat hallgatói

Több, mint egy évtizedes diplomácia, békekötés, szövetség, hadakozás eredménytelenül végződik. Egyszóval Nyugat-Európa vezetői nem akartak segíteni a török ellen. Kihaszánva Frigyes császár gyenge katonai erejét, szemet vet a császári koronára. Erőfölénye vitathatatlan a német-római Frigyesrel szemben, melynek koronája lehetőség lett volna egy törökellenes közös és sikeres fellépésre. Első hadüzenetét 1477 júniusában küldi Bécsbe, majd 1485. június 1.-jén elfoglalja, és ott be is rendezkedik.

Az igazán nagy uralkodókra leselkedik a halál, és utol is éri őket. Mátyás is ezek közül való, és nem is félt tőle. A II. Mohamed szultán elleni készülődése közepette írja a pápának: „*Harcolni fogok, ha életemet kell is feláldoznom.*” Dicsőségét fényesítette volna, ha a halál a harcmezőn éri utol, de másként történt. Terve ezért sem sikerülhetett.

Ennek ellenére – Szent László érdemeit nem kicsinyítve, de Mátyás a magyarság önállóságának fenntartásáért – úgy érzem, kiérdemelte azt a bizonyos koronázó títulumot.

Visnyovszki Vendel
hallgató, a népfőiskola tagja

MEGALAKULT A TATAI CIVIL INFORMÁCIÓS PONT

A tatabányai Civil Információs Centrum megkeresésére, a Tata és Térsége Civil Társulás, mint a tatai civil szervezetek ernyőszervezete, felvállalta a tatai Civil Információs Pont létrehozását. A tatai CIP szervezése 2012. augusztus végén indult el. Az iroda működésével a helyi, a kistérségi civil szervezetek munkájához kívánunk segítséget nyújtani, ugyanakkor kiemelt célcsoportként kezeljük a középfokú oktatási intézmények diákjait, akik az elkövetkezendő években az önkéntes munka területén egy széles interaktív bázist jelentenek. Segítünk egyszázalékos kampányok szervezésében, pályázati dokumentációk összeállításában, adományok gyűjtésében. Figyelembe véve az átlagos munkaidőt, ehhez igazítva oldottuk meg a nyitva tartást, és egy nap a héten az esti órákban is fogadóképesek vagyunk. A CIP iroda hétfőn 14-18 óráig, kedden és csütörtökön 12 és 15 óra között van nyitva. Helyszíne: Tatán a Fazekas utca 4. szám alatt található a BorDóHáz néven ismert közösségi tér. A jól felszerelt (audiovizuális eszközök, projektor) helyiség, alkalmas kb. 50 főig előadások, oktatások tartására, kerekasztal beszélgetések lebonyolítására, vagy akár üzleti, baráti összejövetelekre is. Képzéseket, tréningeket kerekasztal beszélgetéseket szervezünk civil szervezetek, kormányzati intézmények, vállalkozások számára, a szektorok együttműködésének fejlesztése érdekében. Lehetőséget teremtettünk továbbá kisebb, stúdió kiállítások megrendezésére is. Tavaly november óta már az interneten minket keresők számára is elérhetőek vagyunk. Elkészült a Tata és Térsége Civil Társulás honlapja, ahol a civil kulturális hírek mellett, módszertanilag áttekinthető oldalakat alakítottunk ki, minden olyan információ megtalálható, ami általában a CIC-hez és a CIP-hez kapcsolódik: www.tatatct.hu. A honlap rendszeresen bővül, feltöltése folyamatos, mindig új és aktuális információval állunk az érdeklődők rendelkezésére, és természetesen várjuk a helyi civil szervezetek híryanagait. A Civil Információs Pont tavalyi létrehozása tulajdonképpen a „hivatalossá tétele” a BorDóHázban a csaknem 10 éve tartó civil szervező tevékenységnek, melyben aktívan részt vettem. Igyekeztem támogatni az első Tatai Civil Nap lebonyolítását, majd itt jött létre a Tatai Civil Társulás informális közösség is 2005 márciusában. Ezen a családi helyszínen több helyi egyesület tartotta, tartja rendszeres összejövetelét melyeknek sikerét továbbiakban is akár „háziasszonyként”, akár önkéntesként, szeretném segíteni.

Izingné Hernádfői Csilla
CIP munkatárs

VARGA GYULA

(1932-2000)

1.részlet

Dr. Varga Gyula ügyvéd 1932-ben született Győrben. 3 éves korában került Tatára, azóta is itt élt. Az Eötvös Gimnáziumban érettségizett 1950-ben, de érettségi után nem sikerült egyetemen folytatnia a tanulmányait. Számviteli szakmában képezte magát, Bajnán és Kömlődön dolgozott, majd a Tatai Gépállomáson lett főkönyvelő. 1956-ban nősült, két gyermeke van, mindkettő egyetemet végzett. 1964-ben választották meg Tata város tanácselnökévé, és 19 évig töltötte be ezt a tisztséget. A jogi egyetemet „menet közben” végezte el. 1986-ban tette le az ügyvédi vizsgát.

„Tata 1954-ben lett város, de az első 8-10 évben nem sok történt, így sok elfojtott fejlesztési törekvés volt a városban. Szerencsére mániám volt a fejlesztés, és az eredmények érdekelték. Elsőként beindult a szennyvízcsatorna-hálózat, és 1970-re befejeződött az ivóvízhálózat kiépítése, plusz a távhőellátás. Átfogó tervek alapján kezdődött el az úthálózat kiépítése, ekkor született meg a Május 1. út és a főútvonal. Az Agostyáni úton és a Szomódi út mentén ipari területek kerültek kiépítésre. Nagyarányú lakásépítés kezdődött, összesen több mint 3000 lakás készült el ebben az időben. Fontos létesítmények épültek: művelődési ház, rendelőintézet, az Eötvös Gimnázium bővítése, a Mezőgazdasági Szakmunkásképző Intézet Kertvárosban, Zsigmond-vár rekonstrukciója. Iskolák fejlesztése: a kertvárosi általános iskola, a Fazekas utcai iskola bővítése, ezen kívül számos óvoda és bölcsőde épület.

Az Öreg-tó partján megindult az üdülők építése, a Fényes-fürdő bővítése is megtörtént, és nem utolsósorban a városközpont kiépítése az Ady Endre utca elején. Bár ez utóbbi miatt azóta sok bírálatot kapott az akkori vezetés. A legtöbben azt vetették fel, hogy miért a pártház környékén kellett a városközpontot kialakítani. A pártházak központba telepítése abban az időben országosan elvárás volt. Ezt mindenki tudja, kár erről utólag morgolódni. Csak azon volt a vita, hogy a székház a vár elé kerüljön, vagy az Ady Endre utcába.

Ez utóbbi mellett szólt, hogy ezt a területet amúgy is fejleszteni kellett. A város fejlesztéséhez nagyon komoly megalapozó lépésekre volt szükség, hiszen a szükséges telkek zöme a város kezében volt. A halgazdaság az államosításakor betelepült az

Esterházy uradalomba, itt sikerült elérni, hogy a szükséges területet adják át a városnak. Az erdőgazdaság birtokolta a tóparti erdőket, 300 hektárt sikerült ezekből megszerezni. Rendbe hoztuk az edzőtábort, a Cseke-tó és az Angolpark területét. A Cseke-tóra hatyúkat telepítettünk. Új autóbusz pályaudvar épült, létrejött a THAC sporttelepe. Ezek a fejlesztések városunk karakterét tartósan meghatározták. Több vállalat biztosította a munkaerő foglalkoztatását, például a szőnyeggyár volt az egyik legjelentősebb. Természetesen a két évtized minden eredménye közös munka és együttműködés alapján jött létre: ebben benne voltak a társadalmi szervezetek, a főhatóságok és természetesen a város vezetése is. Meg kell említeni a parkolást is, így a Kossuth téri park telepítését, és nem utolsósorban a Geológiai park létesítését a Kálvária-domb mögötti területen. A fejlesztéseket nagymértékben hátráltatta, hogy a megyeszékhely állandóan elszívta a pénzeket, így folyamatosan a források biztosítása volt a fő gond.

Tatán nagyobb lehetőségem volt az önálló munkára, mint később a megyei tanács élén. A tatai évek után 1983-ban választottak meg a megyei tanács elnökévé, ahol hét évet töltöttem el ebben a hivatalban. Tatai tevékenységemet az Urbanisztikai Társaság 1980-ban a Hild János Emlékérem odaítélésével ismerte el, viszont a megyei tevékenységem miatt sok támadás ért, de végül is igazolva lettem.

A megyei tanácstól mentem nyugdíjba. Szerencsém, hogy időben ügyvédi képesítést szereztem, így nyugdíjba vonulásom óta ügyvédi praxist folytatok. Szerencsére van munkám bőven, igaz az eredményekért nagyon meg kell dolgozni!”

Fessel György: Arcok-sorsok-epizódok
Tatai Krónika, 1995. október

Gyűjtötte és összeállította:
Lentulay Mária
Népfőiskolás

Hét szűk esztendő?

(Néhány gondolat az EU következő hétéves ciklusáról)

A cím sajnos realitás, különösen a civil szektor számára. Ez derült ki a Magyar Közgazdasági Társaság által január 31-én rendezett előadásból, melyet a legilletékesebb személy, **Cséfalvay Zoltán** tartott.

Ahogy az EU-ban, ugyanúgy nálunk is készülnek a következő hétéves ciklust megalapozó tervek. Ezek a tervek azonban lényegesen különböznek az előző időszakok terveitől, tervezési folyamatától!

Mint ismeretes, az EU nagyra törő célokat tűzött ki 2020-ra szinte az élet minden területére, de nem rendeltek hozzájuk forrásokat. A 2010-ben készült jelentés aztán tételesen bebizonyította – a közvélemény számára addig is ismert

tényt – , nemhogy időarányosan, de szinte egyáltalán nem valósult meg belőlük semmi sem.

A következő ciklusban fejlesztésre fordítható forrásokat éppen ezért az úgynevezett húsz-húszas célok megvalósítására, elérésére rendelték. Ezekből a célokból vezették le a prioritásokat, részcélokat, feladatokat. A nemzeti célokat, feladatokat ebbe a célrendszerbe kell beletervezni.

Ezeket a célokat az úgynevezett NRP-be (Nemzeti Reform Program) foglaltuk, és ezekből vezetjük le a prioritásokat, részcélokat, ezek megvalósítására rendeljük az operatív programokat. Ezen tervdokumentáció alapján kötünk úgynevezett Megállapodást az Unióval.

A kitűzött nemzeti célok általában reálisnak és szükségesnek tűnnek kettő kivételével. Az egyik kivétel a szegények számának csökkentése, a másik, a foglalkoztatottság növelése. A szegények számának vállalt csökkentése - véleményem szerint - nagyon alacsony. Mindösszesen 5% (hét év alatt), ami még az évi 1%-ot sem éri el. Viszont, a foglalkoztatottság növelése nagyon ambiciózus, vagy talán inkább túlzott: 75%-ot kívánunk elérni a tervidőszak végére. Ilyen arányú foglalkoztatottságra szükség lenne, csak az elérése nem tűnik reálisnak, viszont – legalábbis számomra úgy tűnik – ennek van minden alárendelve a tervben. Így a források 60%-a közvetlenül a gazda-ságnak jut (ez az arány a jelen ciklusban csak 16%), és az egyéb fejlesztések is végeredményben a gazdaságnak jelentenek megrendelést.

Az egész humán szféra alig fog 20%-nyi forráshoz jutni. A civilek így innen sem nagyon számíthatnak finanszírozásra. Kivétel talán olyan pályázat, mely a foglalkoztatottságot növeli, és olyan konzorciuma pályázó, amelyben a főszerepet valamely vállalkozás játssza, és van civil résztvevő. **Ezen a területen a népfőiskoláknak eredményei vannak**, és remélhetőleg lehetőségek nyílnak számukra.

Jelentősen változnak az allokációs döntések, mind a döntéshozó személye, mind a technikája szempontjából. A döntéseket aszaktárcák fogják hozni, és az eddigi gyakorlattal ellentétben, a pályázatok szerepe jelentősen csökkenni fog. Egyre inkább központi programok és alapok útján lehet majd forráshoz jutni. A központi programokat viszont postante stratégiákkal kell megalapozni. Huszonkilenc ilyen előzetes stratégiával kell alátámasztani terveinket. (Ahány Biztos, annyi stratégia?) Talán ezen munka során is nyílik a civilek számára valami lehetőség. Ennyi stratégiát – ha komolyan vesszük – jelentős humán erőforrás nélkül nem lehet időben és jó minőségben elkészíteni.

Lényeges a változás a tervek készítés decentrumait illetően is. A tervezés alközpontjai a megyék és a megyei jogú városok lesznek. Kistérségről (de még járásnak nevezve sem) szó sincs. Kisvárosokról úgy esett szó, hogy azok az alulról felfelé ívelő tervezésben vesznek részt, nyilván az illető megyékben. Ezekben a szinteken kellene kapcsolatokat teremteni és ápolni.

Esztergom, 2013.02.10.

Dr. Retter Bertalan

ÚT A PISZNICÉRE

Felértél. Lábaid nyomán
egy kis kő gördül el
itt fenn karthauzi csendben
sziklafalat sziklafal ölel
egymásnak feszülnek kőlapok
közöttük liász varratok
összesúrlódnak a molekulák
a szélben virágok szirma leng
néma dalt dúdolgat a csend
felértél. Itthon vagy. Ez a hazád.

Botos Ferenc

Bólya Ferenc-díjas író-költő

TEST ÉS LÉLEK

Adamecz László

A 62 éves, szemüveges férfi kézfogása erős, mégis szokatlan. Átérti a röpke zavart, mert csendes derűvel mutatja merev ujjait. Higgye el, azért nem hagyom el magam. Most már a járásom is majdnem hibátlan. Persze, ehhez az kell, hogy minden reggel tornázzak. Egyik-másik gyakorlatnál csillagokat látok, de már megtanultam viselni a fájdalmakat. A tatabányai lakótelepi lakás íróasztalán hordozható számítógép villog, körülötte pályázati kiírások, CD-k, számlák és nyugták sokasága. **Adamecz László** mosolyogva int: ez itt az élete. Mármint a második. Mert az első, harminc évvel ezelőtt véget ért. Az akkoriban vajúrként dolgozó férfi alól egyik pillanatról a másikra csúszott ki a hétköznapi nyugalma és biztonsága. Először vörös foltok keletkeztek a bal lábamon, és kiderült, hogy makacs pikkelysömöröm van. Idézi fel a keserű időszak kezdetét. Nem sokkal később egy balesetből eredő térdműtét után krónikus izületi gyulladás támadta meg szervezetemet. Néhány hónap alatt összeroppant az egészségem.

Lászlót néhányan a háta mögött nyomorék kezűnek nevezték, és megesett, hogy a férfit a bőrbetegségére hivatkozva a kezelőhelyiségből is kivezették. Bár sokáig nem akart nyugdíjba menni, 1985-ben rádöbrent, nincs más választása.

Teljesen összetörtem: mondja. Csupa önvád és keserűség volt az életem. A korábban kemény munkát végző bányász lépni is alig bírt, de vágyott az emberek közé, és lassan

rájött, hogy nincs egyedül, vannak sorstársai. Amikor egy mindkét térd alatt amputált ismerősöm arra kért, hogy segítsék neki megszervezni egy ülő röplabda-csapatot, először megijedtem. Arra gondoltam: hiszen magam is alig élek a fájdalomtól! De aztán nem tudtam nemet mondani, és egy évig a segítőkjűk voltam.

A csapat később a Humanitás SE színeiben szép sikereket ért el. László ekkor még nem tudta, hogy itt kezdődött el a második élete. A csapatszervezésből közösségteremtő erő lett, és 1986 novemberében létrejött a Humanitás Klub. Minden vasárnap összejártak, és e közösség segítségével megtanulta elfogadni helyzetét. Mindig ott dörömbölt a lelkem mélyén, hogy nem adhatom fel! Hiszen annyi ember örömét szolgálhatom! Visszatért a jókedvem, a fájdalmak közepette is újra felfedeztem magamban a bizakodást. Mindezt László ismerősei is alátámasztják. Urbán Zsuzsanna, a United Way Vértes Vidéke Alapítvány vezetője például azt mondja, hogy még soha nem találkozott ennyire derűs emberrel. Még egyszer sem láttam letörve – jelenti ki. Ráadásul megvan benne a képesség, hogy nemcsak magát vidítja fel, hanem másokba is képes erőt önteni. A közös kirándulások, bálók és ünnepek szervezése során Lászlóban egy érdekes gondolat fogalmazódott meg. Mi lenne, ha a mozgáskorlátozottak is bemutatnák színpadi tudásukat? Az ötletet eleinte megajánlott sorstársai is idegenkedve fogadták, de a férfi lelkesedése és elszántsága mindenkit meggyőzött. Így került sor 1992 júniusában Tatabányán az Art '92 nevű kulturális fesztiválra, amelynek sikere kiváló alapot teremtett az általa rendezett többi hasonló eseménynek országszerte. Nem sokkal korábban egy a saját történetemet elbeszélő írással harmadik lettem egy nemzetközi pályázaton – meséli a férfi. A tatabányai székhelyű Komárom-Esztergom Megyei Tehetség gondozás és Léleksegítő Alapítvány pedig kuratóriumi tagjává választott. Az érzés, hogy szükség van rá, valósággal szárnyakat adott neki. Évenként országos kerekesszékes ügyességi versenyeket, két évenként kulturális fesztiválokat szervez, emellett létrehozott egy alkotókért? Alapítványuk segíti valamennyi közösségi tervük, álmuk valóra váltását, miként a többi betegközösség életét is. 2000-ben László életműdíjat kapott a Magyar Művelődési Társaságtól és a Magyar Művelődési Intézettől. Társai biztatására szavalóversenyeken indult, emellett zenei téren is kibontakoztatta tehetségét: füttyművészként Várvolgyi Jánossal, vak zongorista társával fesztiválokon szerepelnek, eddig három album fűződik a nevéhez.

Mint mondja, ők csak lélekmuzsikusként hívják magukat. Az élet megtanított, hogy aki másokon segít, önmagán is segít - mondja, mert a másoknak adott szeretet önmagunk gyógyulása is.

Dián Tamás

Forrás: Facebook

EGY SOROZAT VÉGÉRE

- Egyetemes történelem -

Egy sikeres és nagy érdeklődéssel kísért, több évig tartó sorozat végére jutottunk. Készítsünk mérleget, mondjunk véleményt? De miről, kiről? A témában szereplő események adottak, az egyik következett a másik után, ahogyan a századok teltek. Viharos a történelmünk, de a miénk. Vonjuk le a következtetéseket és tanuljunk belőle.

Az előadóról? Talán. Az nyilvánvaló, hogy a Katedrán otthonosan mozgó, témát tudó, rutinos előadók sorával találkoztunk. Erről többet nem kell szólni, de az, ahogyan a jelenlétükkel, közvetlenségükkel, a párbeszéd készségével megtisztelték a hallgatóságot, az külön elismerést érdemel. Élmény volt velük lenni.

Német Gyula

hozzászól az előadáson

No, és a hallgatók! Ki, miért tartotta fontosnak a rendszeres részvételt? Nyilvánvalóan mindenkinek jó oka volt rá. Talán a múlt felidézésével, megismerésével közelebb juthattunk a ma megértéséhez, vagy az örökös tanulási vágy, netán csak egy hasznos időtöltés. Lehetek praktikusabb okai is, mint például a gyerekeink, unokáink segítése a tanulásban olyan ismeretekkel, amelyek a tankönyvben nem biztos, hogy megtalálhatók.

Itt jutottam el oda, amit sajnálattal kellett tapasztalni, hogy az előadásokon nagyon kevés volt a fiatal, a diák. Óriási lehetőséget szalasztottak el éppen azok, akik a legtöbbet kaphatták volna.

Történelem - az újkor történelme? Van, akiknek az, de sokaknak a megélt valóság, és előjönnek az emlékek. Már eszmélő gyermekként látva a szülők aggódó tekintetét, amikor megszólaltak a szirénák, a rádióból szólt a „Légiriadó-légiriadó”, futás az óvóhelyre, összebújva hallgattuk a bombázók zúgását, a bombák robbanását. Majd jött a front, és az óvóhely állandó lakhelyünk lett. A háború vége új remények és csalódások sora. Rettegés egy újabb világégés miatt, azután az enyhülés és egy normális, békés élet reménye. Az előadásokat hallgatva ezek az emlékek részeivé váltak egy nagyobb összefüggésnek, az újkor történelmének.

Tisztelet és köszönet az előadóknak! Köszönet a sorozat szervezőinek!

Német Gyula

hallgató, egyesületi tag

NAGYVÁRADI KÖNYVEK BEMUTATÓJA DERECKÉN

A Magyar Kultúra Ünnepe 2013 rendezvénysorozat keretében január 22-én, Derecskén mutatták be dr. Fleisz János történész legutóbbi kötetét.

Kedden a Bihar Megyei és Nagyváradi Civil Szervezetek Szövetsége (BINCISZ) és a Megyei Népfőiskola Egyesület Debrecen által szervezett Magyar Kultúra Ünnepe 2013 rendezvénysorozat ötödik napján, Derecskén a Városi Művelődési Központ és Könyvtár termében mutatták be Dr. Fleisz János: Nagyvárad várostörténete című kismo-nográfiját és az Egy tollvonás volt a bűne – Szacs vay Imre az Országgyűlés vértanú jegyzője című nagy monográfiáját.

Dr. Fleisz János (áll) szerző és Polgár Lajos megyei népfőiskolai elnök

A helyi Magyar Kultúra Napja eseményei között helyet kapó rendezvény szép számú közönség előtt bensőséges hangulatban folyt le. A könyvbemutatón Porkoláb Lajos a Megyei Népfőiskola Egyesület Debrecen elnöke beszélgetett a szerzővel, hangsúlyozva hogy Biharország valódi fővárosa Nagyvárad, de a közelség ellenére is viszonylag kevés ismerettel rendelkeznek róla a térségben, és örvend annak, hogy e köteteket több település után Derecskén is bemutatják. A feltett kérdésekre válaszolva a szerző felvázolta hogyan lett a nehézségek ellenére Romániában kisebbségi magyar történész, majd ismertette a könyv alapján Nagyvárad fejlődésének legfőbb sajátosságait. Dr. Fleisz János elmondta, hogy könyvében 1082-től a 2010-ig mutatja be a város történelmét, amely egészében bizonyítja, hogy Nagyvárad az újjászületés városa. A lendületes fejlődés- pusztulás-újjászületés időszakai sorozatán keresztül ment város, meghatározó sajátossága volt a mindenkor talpra állás, amely által eljutott napjainkig. Elhangzott, hogy minden hányatottság ellenére Nagyváradnak ma is jelentős fejlődési képességei vannak. A hallgatóság kérdései főleg Nagyvárad és Debrecen városfejlődésének az összehasonlítására, Szacs vay Imre tragikus sorsának epizódjaira vonatkoztak. A könyvismertető és a beszélgetés után a szerző dedikálta a kötetét.

ÚJ PROGRAMOK

Polgármesteri Hivatal (Kossuth tér 1.)

Lengyel-magyar két jó barát

04. 10. 18 óra

- Egyház és társadalom Közép-Európában. Mindszenty József és Stefan Wyszyński egyházpolitikájának hatása.
Előadó: **Illés Pál Attila** történész, a Pázmány P. Katolikus Egyetem adjunktusa

Tatai Zeneiskola (Fazekas u. 47.)

Jótekonysági hangverseny

04. 22. 18 óra

Bacsi János fiatal, kárpátaljai zongoraművész hangversenye
Védnök: **Michl József** polgármester, Tata és térsége országgyűlési képviselője

Civil Információs Pont - Bordó Ház (Fazekas u. 4.)

Civil szervezetek tájékoztatása a munkaerő-piaci lehetőségekről, támogatásokról

04.24. 15 óra

A részletes programról a szervezetek közvetlenül kapnak információt.

NYÁRI ELŐZETES

06. 11. 10 óra

Országos Magyar Zoltán Közigazgatási Konferencia

Előzetes egyeztetés szerint előadást tart:

Navracsics Tibor miniszterelnök-helyettes, Közigazgatási és

Igazságügyi miniszter

Rendező szervezetek:

Nemzeti Közszolgálati Egyetem

Magyar Zoltán Szakkollégium

Tata Város Önkormányzata

Magyar Zoltán Népfőiskolai Társaság

Népfőiskolai Hirmondó

Készítette: Sollers Nyomdaipari Kft.

2890 Tata, Komáromi u. 55.

Tel.:34/586-036 Tel./Fax: 34/586-037

E-mail: sollers@t-online.hu

Ügyvezető igazgató: Belec Zsolt

A NÉPFŐISKOLA ELÉRHETŐSÉGEI:

Tel, fax: 34/482-409; 06 30/290-20-62

E-mail: nepfoiskola@etata.hu, honlap: www.magyar.webnode.hu

Szerkesztői üzenet:

Tisztelettel köszönjük az elmúlt évi támogatást és kérjük, hogy ebben az évben (is) népfőiskolánkat jelölje meg kedvezményezettként!
Lapzárta: 2013.03.21.

A közhasznú Magyar Zoltán Népfőiskolai Társaság kiadványa

2890 Tata, Rákóczi utca 9.

Felelős kiadó: Keresztesi József

Felelős szerkesztő: Fejér Mária

Szerkesztés, tördelés: Imre Attila